

Enid Blyton Stories

Die Stukkie Tower Papier

Lank, Lank Gelede

... het 'n stukkie papier in Gobby se tuin gewaai. Gobby was 'n towerfee, en hy het gehardloop om die papier op te tel, want hy het nie van rommel in sy tuin gehou nie.

Maar dit was nie rommel nie. Dit was 'n bladsy nota papier, wat skrif daarop gehad het.

"Goeie genade! " het Gobby gesê. "Dis Heksie Heyho se handskrif! Ek sal dit lees."

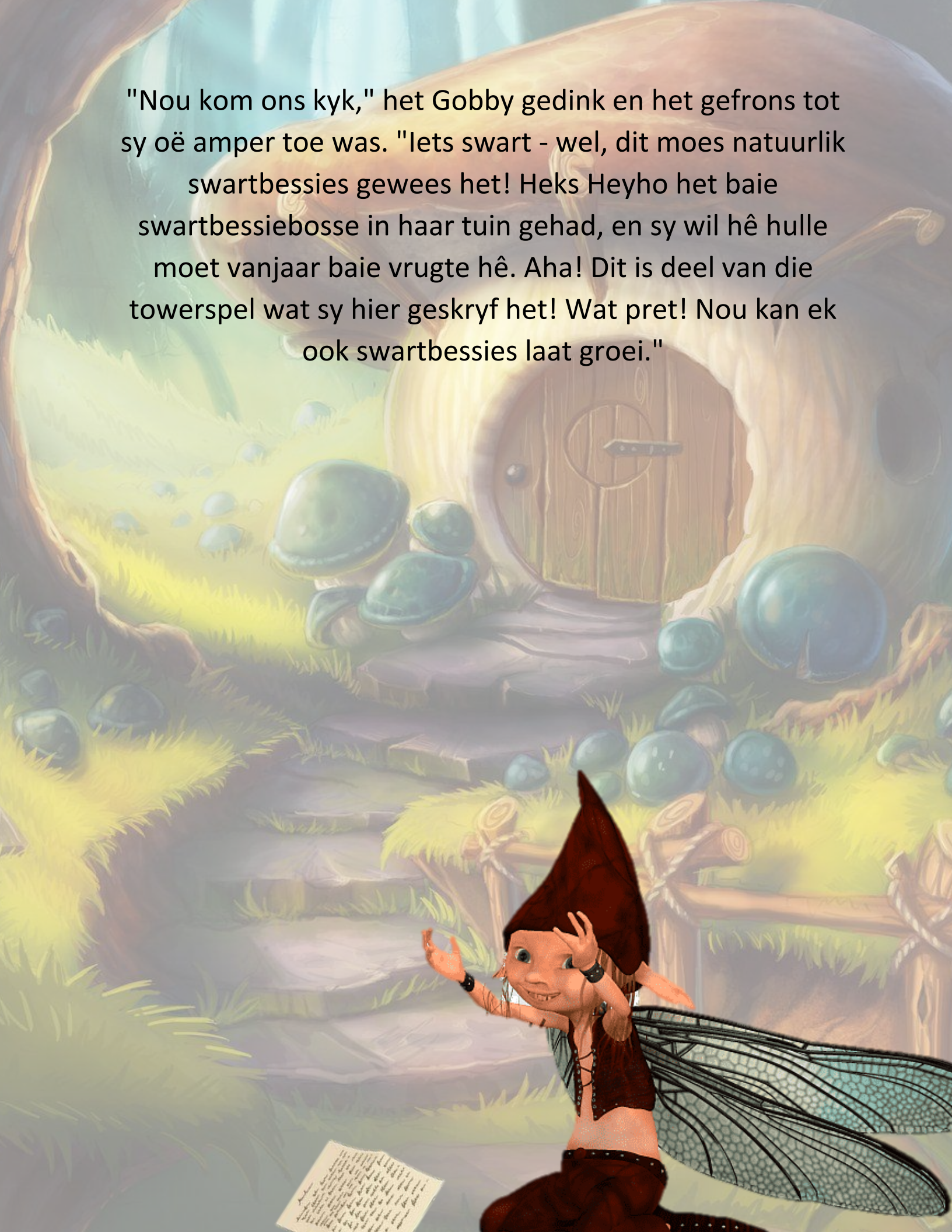
Gobby moes dit nie ge lees het nie. Hy moes dit reguit teruggeneem het na Heks Heyho toe, wat besig was om in haar tuin 'n entjie verder te skryf. Maar Gobby was baie nuuskierig om te sien wat op die stukkie papier geskryf was, so hy het dit alles ge lees.

En hy het gevind dat dit 'n towerspreuk was om iets te laat groei.
Daar moes twee bladsye in die towerspreuk gewees het, maar
Gobby het gedink die een bladsy het vir hom genoeg gesê om die
towerkuns te gebruik. Dit was om iets wat swart is goed te laat
groei.

"Nou kom ons kyk," het Gobby gedink en het gefrons tot sy oë amper toe was. "Iets swart - wel, dit moes natuurlik swartbessies gewees het! Heks Heyho het baie swartbessiebosse in haar tuin gehad, en sy wil hê hulle moet vanjaar baie vrugte hê. Aha! Dit is deel van die towerspel wat sy hier geskryf het! Wat pret! Nou kan ek ook swartbessies laat groei."

Hy lees weer die stukkie papier. "Om hulle groot te laat groei en swart te maak in massas, moet jy maanverligte dou kry, en dit dan saam met 'n pou se veer in roer," het hy geles. Voeg ses blare van 'n muurblom by, en voeg die glans van 'n swart klip by.

Sê die vier towerwoorde, 'Quilla, coona, dalla, ho,' vyf keer so vinnig as wat jy kan. Kies nou die plek waar jy wil hê die towery moet groei, en verf dit versigtig met die mengsel."

Gobby het sy hande opgewonde gevryf. Ag, hy sou
massas swartbessies laat groei—hy sou elke dag
swartbessiepastei hê! Hoe aangenaam!

Hy het gewonder waar om hulle te kweek. "Ek moet hulle
liewer nie in die tuin laat kweek nie," het hy gedink. "As ek dit
doen, sal Heks Heyho my sien. Ek beter hulle binnenshuis
kweek.

Ek kan maklik 'n paar spuite van 'n swartbessiebos pluk, en
dit verf met die towerkuns van binne die huis. Dan sal die
swartbessies op die sproei groei, en ek kan dit pluk en lekker
pasteie daarmee maak! "

Gobby het gedink hy sal sy vriend Peterkin vertel van die towerspel wat hy gevind het. Peterkin sou hom help om die deeg vir die pasteie te maak.

Daarom het hy die papier na Peterkin geneem en hom alles vertel van hoe hy dit in sy tuin gevind het.

"Maar hoe weet jy hierdie towerspreuk sal swartbessies maak? " het Peterkin verbaas gesê. "Dit sê nie so nie. Dit sê net: "Om hulle groot en swart te laat maak in massas", maar dit sê nie presies wat nie"

"Ag, maar ek weet toevallig dat Heks Heyho baie lief is vir swartbessiepastei," het Gobby ongeduldig gesê. "En ek is seker sy het hierdie towerspreuk uitgeskryf om die vrugte goed op haar bosse te laat groei.

Sal jy my kom help om nou die deeg vir ons pasteie te maak? Dan groei ons die swartbessies en gebruik dit terwyl hulle lekker vars en sappig is. 'n Goeie swartbessietert is 'n heerlike ete om te eet."

Sonder om enige tyd te mors, het Peterkin saam met Gobby na sy huis teruggegaan. Gobby het twintig spuite swartbessiebos uit sy tuin gepluk. Hy het hulle in twintig klein flesse water in die kombuis gesit. Toe het hy begin om die towerspreuk te maak.

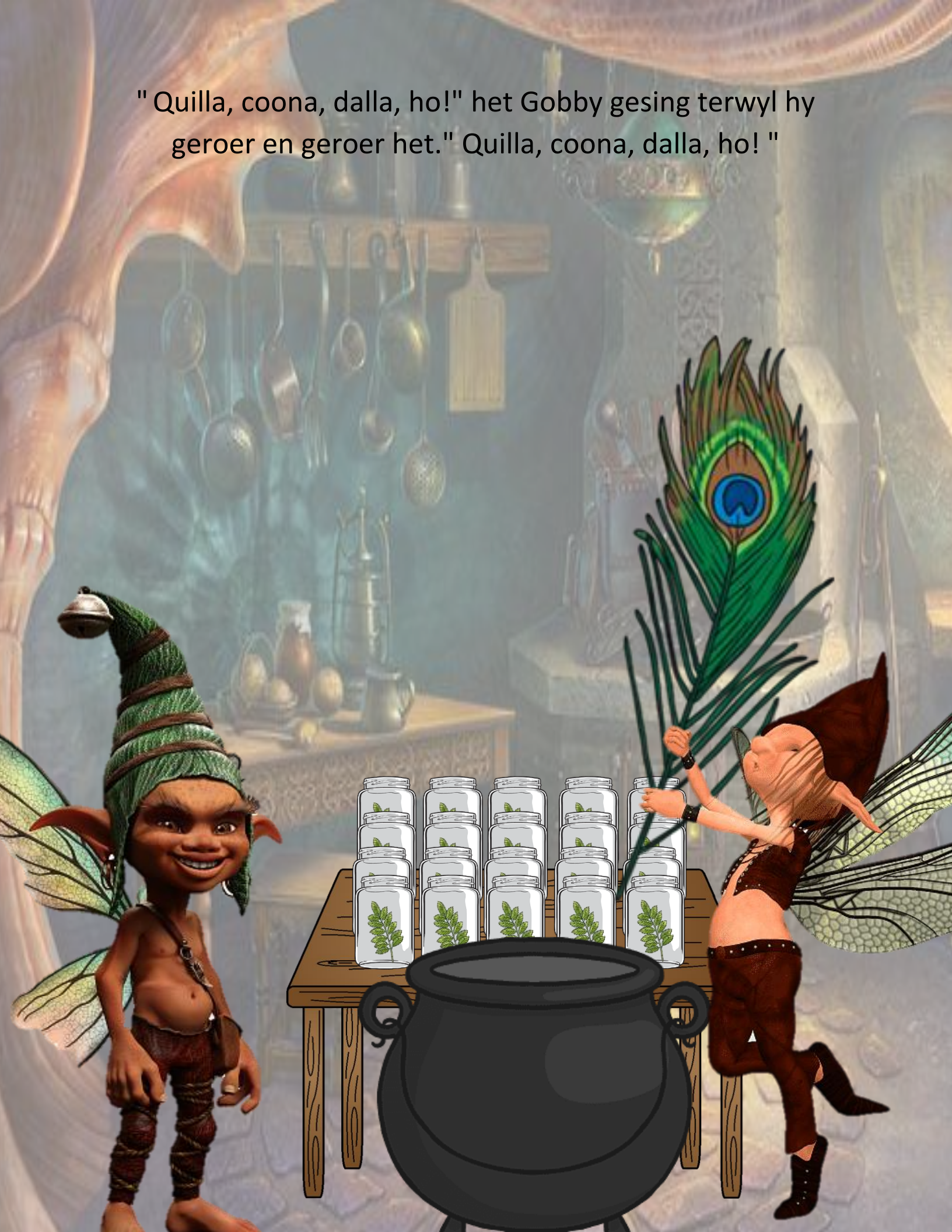
"Daar is 'n bietjie roet wat ons uit die kombuis skoorsteen kan neem," het hy gesê, "en ek het baie maanverligte dou. Nou vir die ses muurblom blare. Gaan kyk of jy op daardie laat muurblommetjie onder in die tuin kan kry, Peterkin. En dan kan jy dalk 'n mooi blink swart klip ook saam met jou bring."

Peterkin het uitgegaan en gou teruggekom met 'n paar fluweelagtige muurblom blare en 'n groot swart klip. Baie plegtig en versigtig maak die twee die towermengsel, en roer dit met die pou se veer wat Gobby altyd byderhand gehou het vir die maak van towerspreuke. Hy krap die glans van die swart klip af en dit het in die swart mengsel geval en dit laat bruis soos sjerbet. Dit was baie vreemd.

" Quilla, coona, dalla, ho!" het Gobby gesing terwyl hy
geroer en geroer het." Quilla, coona, dalla, ho! "

Toe die towerspreuk klaar was, het Gobby en Peterkin die swartbessie spuite met groot vreugde geverf. "Die korente sal 'n bietjie tyd neem om te groei," het Gobby gesê. "Ons sal die deeg vir die pasteie solank maak terwyl ons wag."

Maar, jy weet, daardie towerspreuk woord was nie bedoel om swartbessies te maak nie, maar swart kewers! Stel jou self voor! Dit was dus nie lank nie of mooi groot blink swart kewers het begin groei op die swartbessie bespuitings. Hulle het egter nie baie lank daar gebly nie - hulle het teen die stingels af gehardloop en oor die kombuis vloer gehardloop, op soek na iets om te eet.

Skielik het Gobby hulle gesien. Nou Gobby was, soos baie mense, bang vir swart kewers, al kon hulle hom geen kwaad aan doen nie. Daarom het hy 'n harde gil gegee en Peterkin het amper uit sy vel geskrik.

" Ooooh! Oe! Kyk! Hoekom is al hierdie kewers hier binne? "

Peterkin was nie bang vir kewers nie, en hy het hulle verstom aangekyk. "Hoe vreemd!" het hy gesê. " Gobby, ek het nie geweet jy het kewers in jou kombuis nie."

" Ek het nie" het Gobby gegil." Waar kom hulle vandaan - o, waar kom hulle vandaan? "

Peterkin het gekyk—en gesien dat hulle in dosyne teen die stingels van die swartbessie bespuitings af gestroom het. Hy het begin om – bang te lyk.

" Gobby! Kyk! Hulle groei op daardie spuite! Ek glo nie dit was tog 'n betowering vir swartbessies nie - ek glo dit was vir swart kewers. O, goeie genade, wat sal ons nou doen? ' "

Gobby het met afgryse oë gestaar en gesien dat wat Peterkin gesê het, waar was. Hy het swart kewers gekweek in plaas van swartbessies! Hoe vreeslik!

"O, neem daardie spuite in die tuin, maak gou, en verbrand dit!" het hy Peterkin gesmeek.

Maar Peterkin wou nie aan hulle geraak het nie. Hy het skielik die deur oopgemaak en huis toe gehardloop. Hy het nie daarvan gehou om gemeng te word met vreemde towerspreuke wat verkeerd geloop het nie. Jy weet nooit wat volgende kan gebeur nie.

Gobby het begin huil. Hy het uitgestorm en na Heks Heyho
gegaan. Hy het haar van alles vertel wat gebeur het, en
haar gesmeek om 'n towerspreuk te maak om van al die
swart kewers ontslae te raak.

Eers het Heks Heyho hom streng aan gelyk toe sy hoor hoe Gobby haar stukkie towerpapier opgetel het en dit gelees en gebruik het - maar toe, toe sy die swart kewers gesien het wat by Gobby se kombuis deur uit gegaan het en gesien hoe die kewers in die tuin rond gedwaal het, het sy hard op begin lag.

"O goeie genade! " en sy het gelag; " wat 'n groot skok vir jou om swart kewers in plaas van swartbessies te kry! Maak nie saak nie, Gobby, ek sal jou nie straf nie - maar ek weet regtig nie in die minste hoe om die towery te stop nie. Jy sal maar die kewers moet verdra."

En dit was al die troos wat arme Gobby van die heks gekry het. Maar sy het vir hom gesê dat krimpvarkies van 'n goeie maaltyd van kewers gehou het, so hy gaan een by die troeteldierwinkel moet gaan koop en hom in die kombuis hou.

Dalk sal hulle nie in die kos uit die voorraadkas eet nie, en dalk nie in sy bed slaap en in sy skoene in kruip nie.
Arme Gobby!

Dit is altyd die beste om seker te maak van 'n towerspreuk
voordat jy dit gebruik - wees dus versigtig vir toorkuns, nie
waar nie, net vir ingeval jy 'n fout maak soos Gobby
gemaak het!

Die Einde

